

Oproepen en mededelingen

Nieuwe roofvogelgids

Recent gaf de WRN het boekje *Herkenning van roofvogels in het veld* uit. In kort bestek worden hierin de gewone roofvogels van Nederland behandeld. Het is een eenvoudige introductie voor de (roof)vogelaar. Inmiddels is er een nieuw boek over herkenning van roofvogels verschenen, namelijk de vertaling van de vierde druk van Benny Génsbøls boek: *Veldgids Roofvogels*. Dit boek is uitgebreider dan de WRN-gids, bestrijkt alle soorten van Europa, Noord-Afrika en het Midden Oosten en is rijk geïllustreerd met foto's en tekeningen. Via de KNNV Uitgeverij hebben wij een aantal exemplaren bemachtigd, die we onze leden tegen gereduceerde prijs kunnen aanbieden (zie WRN-website). Een ideale gids, stampvol informatie, voor wie een stapje verder wil en ook in het buitenland wil weten welke roofvogels boven zijn hoofd zweven (zie verder de bespreking in Recente roofvogelliteratuur, op pagina 153-154).

Bestuur en (web)adressen

We hebben een nieuwe website en dito emailadres: zie binnenzijde voorkant.

Zeearend versus Havik

Naar aanleiding van het verhaal van Frank de Roder in de vorige Takkeling, waarin een Zeearend een prooi van een Havik aftroggelde, het volgende. In *Limosa* 21 (1948): 101-102 vond ik een stuk van de valkenier H. Dijkstra: Duel tussen Zeearend *Haliaeetus albicilla* en Jachthavik, *Accipiter gentilis*. Hierin beschrijft hij hoe hij op 14 februari 1948 rond het middaguur op de Oud-Reemsterheide (Planken Wambuis) met Haviken aan het jagen was. Eén van de Haviken werd met grote snelheid door een Zeearend genaderd. In zijn eigen woorden: "Het duurde maar heel kort tot de arend de havik had ingehaald en plotseling zag ik eerstgenoemde sterk afremmen en stoten, waarop de havik zich op de rug wierp en op haar beurt met de poten sloeg. Beide vogels kwamen nu van ca. 40 meter hoogte als een kluwen naar beneden, maar waren los voordat ze de grond raakten. Ogenblikkelijk vloog de havik weer op, maar ging 50 meter verderop weer aan de grond, ondanks het feit dat ze steeds achtervolgd werd door de enorme arend. Deze plofte nu vlak naast haar neer, waarop de havik een sprong maakte van een meter hoogte." Het bleek om een donker exemplaar te gaan (een juveniel), "waarschijnlijk hetzelfde dat jaar in jaar uit op de 'Hoge Veluwe' overwintert." In overeenstemming met het relaas van Frank verbaasde de schrijver zich omtrent de snelheid van de Zeearend: "Iets wat ons zeer heeft getroffen, is de geweldige snelheid waarmee de zeearend haar aanvalsvlucht uitvoerde. Mijn havik is een zeer snel vrouwelijk exemplaar, dat vaak fazanten in de vlucht weet in te halen, doch de zeearend bleek aanzienlijk sneller, hetgeen van een log aandoende vogel met 2,5 meter vlucht niet verwacht zou worden." Over het waarom van de aanval van de zeearend tastte de auteur in het duister. De Havik droeg in ieder geval geen prooi, zoals de vogel in de IJsselmonding. (Rob G. Bijlsma).